

Osvobozením 2. května 1945 začíná nová etapa rozvoje Luhačovic. Končí však historie dosavadní romské i židovské komunity.

Téměř všichni Romové, kteří v Luhačovicích žili před válkou, zahynuli v koncentračním táboře Osvětim II- Březinka. Přežili pouze tři z nich: Iren Herák se svou manželkou Albínou a Emílie Hanáková. Po válce se však neměli kam vrátit, neboť jejich domky byly vykradeny, rozebrány na materiál nebo zničeny. Iren Herák se svou ženou Albínou našli útočiště u rodičů pana Heráka v Pozlovicích. Emílii Hanákové nikde nechtěli poskytnout přístřeší, a tak byla umístěna mezi kolaborantky a německé ženy, které musely pracovat zadarmo pro obec.